

РЕШЕНИЕ

№ 474

гр. Бургас , 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VIII СЪСТАВ в публично заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ПЕТЯ КР. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **ВИОЛЕТА К. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ПЕТЯ КР. ГЕОРГИЕВА** Административно наказателно дело № 20212120202047 по описа за 2021 година

Производството е образувано по повод жалбата на И.В.П. ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, *** против наказателно постановление № НП-30/18.03.2021г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за извършено нарушение на т.7.4.2 от Наредба №10/04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „*****“ на основание чл.116, ал.1 вр. чл.117 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ му е наложена глоба в размер на 1000 лева и за нарушение на чл.86, ал.1, т.8 от Закона за здравето /ЗЗ/ на основание чл.229, ал.1 вр. с чл.235 от ЗЗ му е наложена глоба в размер на 100 лева. В жалбата се сочат доводи за незаконосъобразност с искане за отмяна на обжалваното постановление.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежно легитимирана страна и е допустима.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност представените по делото доказателства и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

Във връзка с подадена жалба от П. Н. Ч. вх.№ 96-00-212/18.05.2020г. е извършена проверка в ****“ЕООД в гр.Бургас, назначена със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ .

П. Н. Ч. в жалбата изразява неудовлетвореността си от оказаната и медицинска помощ в ****“ЕООД, както и последващото развитие на случая. Тя съобщава, че след нейното изписване започнали оплакванията и, изразяващи се в изтичане на гноен секрет от носа. Към средата на февруари 2020г. към оплакванията и се насложило силно главоболие и усилено и постоянно течащ нос с гноен секрет.

На 27.03.2020г., след посещение при личен лекар П. Н. Ч. била насочена за образна диагностика при д-р В.Я.. При образната диагностика се установило, че има тъмно петно в синуса и личният и лекар и изписал лекарства за възпален синус. На 22.04.2020г. при

поредното изсекване на носа, Ч. напипала твърдо тяло в носната си кухина, за което помислила, че е изсъхнал носен секрет и извадила близо 30 см. фитил марля, който явно бил забравен при операцията извършена през месец декември 2019г. На 27.04.2020г. след ендоскопски преглед при д-р И.И., се установило, че има още парченца от забравената марля, които били извадени от д-р И.

При извършената проверка е установено, че П. Н. Ч. е пациентка на отделението по *** болести на ****"ЕООД в гр.Бургас от месец март 2019г.. Поредната и хоспитализация съгласно ИЗ № 11574/2019г. е с престой от 13 до 19 декември 2019г.. Издадено е „Направление за хоспитализация” № 006666/13.12.2019г. спешен прием по КП № 136 „Оперативно лечение на заболявания в областта на ушите, носа и гърлото с много голяма сложност”.

Констатирано е от проверяващите, че в „Лист за преглед на пациент в КДБ/СО” № 000801/13.12.2019г. е отразено: „Анамнеза: От известно време пациентката се оплаква от тежест и слаба болка в дясна лицева половина. Съобщава за секречия от дясна ноздра, както и затруднено дишане в същата. Обективно състояние. Със затруднено носно дишане с дясна ноздра. Риноскопия- необилен секрет в дясна ноздра, оточна носна лигавица, оток на дясна буза и долен десен клепач. Палпаторна болка върху дясна fossa canina“. Пациентката се е подписала, че е запозната с условията за престой в ****"ЕООД и дава съгласието си да бъде хоспитализирана. Операцията е осъществена на 17.12.2019г. от д-р И.П. - „22.62 - ексцизия на лезии на максиларния синус с друг достъп”. Операцията е отразена в протокол № 949: „След ОЕТА, почистване на оперативното поле, аспирация на секрети относните ходове и локална деконгестия, се инфилтрира 10 мл. 1 % лидокаин и адреналин в долна и средна носни конхи в дясно. Парциална резекция на латералната част на средна конха /булоза/. Премина се към сваляне на долна носна конха с микродебритер, с последваща резекция на предните ѝ 2/3. Проникна се в ДМС през стар отвор в долен носов ход. Експлорация на максиларния синус с 30 градусов ендоскоп - визуализира се кистозна лезия в долна част, която се ексцизира. Предна носна тампонада с антибиотичен мехлем. Пациентката понесе добре оперативната намеса”.

П. Н. Ч. е изписана на 19.12.2019г. в подобро състояние - „без кървене от оперативното поле с оскъдна секречия от носа”, като и е препоръчано да се яви за контролни прегледи на 23.12.2019г. и на 20.01.2020г. т.е на седми и тридесети ден след интервенцията.

В епикризата, подписана от д-р И.П., като лекуващ лекар и началник отделение е вписана диагноза: „Средно ухо, носна кухина и синуси D 14.0; придружаващи заболявания: 1. Есенциална хипертония I 10; 2. Алергия, неуточнена T 78.4; 3. Девиация на носната преграда J 34.2. 4. Хипертонично сърце без /застойна/ сърдечна недостатъчност I 11.9. На пациентката са предадени 2 броя епикризи, за което тя се е разписала в ИЗ, и в тях не се описва поставена и оставена тампонада, респ. срок за нейното премахване.

В графа „Контролни прегледи“ на епикризата е записано: „Контролен преглед на 7 и 30 ден след изписването /23.12.2019г. и 20.01.2020г./“. Няма документални данни за проведени контролни прегледи на тези дати. Единствен контролен преглед след операцията е осъществен на 13.01.2020г. от д-р С.Д., лекар в ****"ЕООД, отделение по ***. Това е отразено в журнал за контролни прегледи в ***О, където пациентката е записана под № 15. В журнала е вписано, че пациентката е „без оплаквания”. Прегледите се осъществяват в кабинетите на „****" ЕООД.

На жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение по т.7.4.2 от Наредба №10/04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „****“, за това, че като не е определил в предоставената при изписването епикриза срока за

премахване на предната носна тампонада, поставена при хирургичната интервенция на 17.12.2019г., с което д-р И.П. е нарушил т.7.4.2 от Наредба № 10 от 04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „****“, съгласно която: „*** оператор провежда наблюдение, определя срока за сваляне на превръзката и условията за изписване, домашно лечение и контрол след изписването - краткосрочен или дългосрочен“. В акта се сочи, че нарушението е извършено на 19.12.2019г., - деня на дехоспитализация на пациентката, когато и е била предоставена епикризата, тъй като това е последната дата, на която е могло да бъде включено в нея обстоятелството, че е оставена предна носна тампонада, респ. да бъде определен срок за нейното сваляне. Нарушението е извършено за първи път и е установено на 20.10.2020г.- последния ден от извършваната проверка.

С акта за установяване на административно нарушение е констатирано и нарушение по чл.86, ал.1, т.8 от Закона за здравето /ЗЗ/, за това, че жалбоподателят д-р И.П. не е описал в предоставената при изписването епикриза обстоятелството, че е оставена предната носна тампонада, поставена при хирургичната интервенция на 17.12.2019г., и по този начин е нарушил чл.86, ал.1, т.8 от Закона за здравето, съгласно който: “Като пациент всеки има право на: „ясна и достъпна информация за здравословното му състояние и методите за евентуалното му лечение“. Нарушението е извършено на 19.12.2019г. - деня на дехоспитализация на пациентката, когато и е била предоставена епикризата, тъй като това е последната дата, на която е могло да бъде включено в нея обстоятелството, че е оставена предна носна тампонада. Нарушението е извършено за първи път и е установено на 20.10.2020 г.- последен ден от извършваната проверка.

В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че в разговор по телефона, проведен на 19.10.2020г., жалбоподателят д-р И.П. е потвърдил, че няма да присъства при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и желае същият да му бъде връчен чрез работодателя.

Актът е съставен от оправомощено лице, видно от представената по делото заповед на изпълнителния директор на ИА“МН“. Връчен е препис на жалбоподателя, като по преписката е приложена разписка за връчване на съставения акт. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са депозирани писмени възражения.

Административнонаказващият орган е счел фактическата обстановка за безспорно установена и е издал обжалваното постановление, с което за извършено нарушение на т.7.4.2 от Наредба №10/04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „****“ на основание чл.116, ал.1 вр. чл.117 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 1000 лева и за нарушение на чл.86, ал.1, т.8 от Закона за здравето /ЗЗ/ на основание чл.229, ал.1 вр. с чл.235 от ЗЗ му е наложил глоба в размер на 100 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.116, ал.1 от ЗЛЗ, който извършва дейност по болнична медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лева. От събраните по делото доказателства се доказва установената фактическа обстановка, поради което съдът намира, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение на т.7.4.2 от Наредба № 10 от 04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „****“, тъй като не е определил в предоставената при изписването епикриза срока за премахване на предната носна тампонада, поставена при хирургичната интервенция на 17.12.2019г..

Съгласно т.7.4.2 от Наредба № 10 от 04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „****“: „*** оператор провежда наблюдение, определя срока за сваляне на превръзката и условията за изписване, домашно лечение и контрол след изписването - краткосрочен или дългосрочен“. Наредба № 10 от 04.11.2016г. за утвърждаване на

медицинския стандарт „**** е приета въз основа на [чл.6, ал.1 от ЗЛЗ](#), според който дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. От показанията на актосъставителя и приложения към преписката констатилен протокол за извършена проверка се установява, че жалбоподателят не е провел наблюдение върху пациентката П. Н. Ч., така както разпорежда т.7.4.2. от Наредба № 10 от 04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „****“. Д-р И.П. е бил наясно със законовите изисквания към медицинската дейност, която извършва, но въпреки това е бездействал и е пропуснал да извърши дължимите от него действия, предписани от стандарта.

Правилно е била приложена санкционната разпоредба на [чл.116, ал.1 от ЗЛЗ](#). Дейността на жалбоподателя е във връзка с извършване на болнична медицинска помощ съгласно чл.116, ал.1 от ЗЛЗ, поради което именно това е приложимата материалоноправна норма.

Не може да намери приложение хипотезата на [чл.28 от ЗАНН](#), доколкото не са налице обстоятелства, което да сочат, че установеното нарушение не се отличава с по-ниска обществена опасност от типичната такава за този вид нарушения.

При определяне на наказанието административнонаказващият орган е отчетел обстоятелство, че нарушението е извършено за първи път и е определил наказанието в предвидения минимален размер, поради което този размер не може да бъде ревизиран от съда. Предвид изложеното, обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано в тази му част.

Санкционната норма на [чл.229, ал.1 от ЗЗ](#), предвижда, че който наруши разпоредбите на [този закон](#) или нормативните актове по прилагането му извън случаите по чл.209 - 228в, се наказва с глоба от 100 до 600 лева, а при повторно извършване на същото нарушение - от 500 до 3000 лева. Като типична бланкетна норма, разпоредбата на чл.229, ал.1 от ЗЗ следва да бъде запълнена с конкретни разпоредби от същия нормативен акт или от друг равен по степен нормативен акт, както и от подзаконов нормативен акт, които регламентират конкретните задължения и правила за поведение. В конкретния случай това не е сторено. С оглед правото на защита на субектите, привлечени към административнонаказателна отговорност, съгласно [чл.42, т.5](#) и [чл.57, т. 6 ЗАНН](#), трябва в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление да се посочат законните разпоредби, които са нарушени. Актосъставителят и наказващият орган са посочили, като нарушена разпоредбата на [чл.86, ал.1, т.8 от ЗЗ](#), която предвижда, че всеки пациент има право на ясна и достъпна информация за здравословното му състояние и методите за евентуалното му лечение. Тази разпоредба е един от принципите посочени в чл.86 от ЗЗ, които следва да се спазват при реализиране правата на пациента и предоставяне на здравна помощ. Тя не вмениява конкретно задължение, а очертава общ принцип, който следва да бъде съблюдаван и е намерил приложение в други норми, като правила за поведение. За да бъде ангажирана законосъобразно административнонаказателната отговорност на едно лице, следва да бъде посочена като нарушена норма от закон или подзаконов нормативен акт, която има ясно и конкретно предписание на задълженията, които му се вменени. Наказващият орган, след като е описал съставомерните факти е следвало да посочи конкретните разпоредби, които са

нарушени от съответния медицински стандарт или конкретно правило за добра медицинска практика, които са нарушени. Съгласно чл.80 от 33 качеството на медицинската помощ се основава на медицински стандарти, утвърдени по реда на чл.6, ал.1 от Закона за лечебните заведения, и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл.5, т.4 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина. Когато такова посочване не е налице, следва да се приеме, че е допуснато съществено процесуално нарушение. Пзовавайки се единствено на нормата на чл.86, ал.1, т.8 от 33, която съдържа общи принципи, административнонаказващият орган е нарушил правото на защита на жалбоподателя, тъй като тя не съдържа конкретен състав на административно нарушение и само нейното посочване не е достатъчно за индивидуализацията на нарушението. Тази разпоредба следва да се прилага във връзка с чл.80 от 33, чрез посочване на конкретното нормативно установено задължение. След като това не е сторено от наказващия орган последицата е незаконосъобразно издадено наказателно постановление, което следва да бъде отменено в тази му част.

Предвид изрично направеното искане, на основание чл.63, ал.5 от ЗАНН вр. чл.37, ал.1 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на административнонаказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правна сложност и заседанията за разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № НП-30/18.03.2021г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в частта в която за нарушение на чл.86, ал.1, т.8 от Закона за здравето /33/ на основание чл.229, ал.1 вр. с чл.235 от 33 на И.В.П. ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, *** е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № НП-30/18.03.2021г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в частта в която за нарушение на т.7.4.2 от Наредба №10/04.11.2016г. за утвърждаване на медицинския стандарт „*****“ на основание чл.116, ал.1 вр. чл.117 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ на И.В.П. ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, *** е наложена глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА И.В.П. ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, *** да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____